

מסורת הש"ס

(א) יומא נח; (ב) כע"ז קדושין
כא: הוריות יב. חולין צא.
קלדר: (ג) לעיל יד; (ד) מדות פ"ג
ירוש' מנחות פ"ז. בכורות י"ז
מירוש' מע"ש פ"ה ה"א, (ה) יומא
נגט. ת"כ ויקרא חורבה פ"ט ה"ב,
(ו) מוספ' יומא פ"ג ה"ג,
(ז) [לקמן נח. סג:]; (ח) במדבר
יה (ט) פסחים ג. חולין פג.
תמורה יד.

גליון הש"ס

גמ' אף ידידתו. עיין לקמן דף
פא ע"א תוד"ה אצל:

שינויי נוסחאות

[illegible]

עלה בכבש ופנה לאובצ. מפני שדמה ניתן למעלה על הקרנות
ובאכצט צריך לעמוד על גבי קובצ אבל בכל שאר הדמים שכן
המחטומים ^(א) מן החוט ולמטה ^(ב) ובקצן זוית המוצח עומד על הרפפה
חורק מן הכלי למוצח וכל מקום שיגיע למוצח כשר: וכל לו לקרן
דרומים מזרחיים. שבה הוא פונה
ראשון קדקיימא ^(א) לקמן ^(ב) (דף פ"ג)
כל פינות שאתה פונה יהו דרך ימינ
והכבש בדרום וכשעולה בו ופניו
למוצח הוי ימינו למוצח וכל ^(א) לימינו
למזרח וכל לאומו קרן והולך ומקיף
קובצ דרך ימינ ופניו למוצח מן
הדרום למזרח וממזרח לפסון מעל פון
למערב דהיינו דרך ימינ: על יסוד
דרומים. בגמרא יליף לה: לפניס

מן הקלעים. לפי שנתשכן היו קלעים היקף לחצר אהל מועד וצמקוס הקלעים היתה חומת העזרה צבית ^{יז} שלהם לא בית עולמיים וצמקוסת כתיבה בחצר אהל מועד צמקוס קדוש מאלל (ויקרא ^{יח}): **לוצרי כהונה.** דכתיב הכהן הממסא אותה ^{יט} (סס) לאפוקי נשים שאינן ראויות לחטיו וציוקה קרח גבי חטאת ואשם ומנחה כתיב ^כ כל זכר יאכל אותה: **כל מאלל.** משום דקמתי צפסם ואינו נאכל אלא ללי לקמן (דף טז: ענין כבולהו ואלל מאלל: ^{כא} לויס וליס כדילפינן צפ' שלישי (לפני דף לו.) ובשר וצה תודת שלמי למדנו ^{כב} שגאלת לויס אחד חטאת ואשם מניין תלמוד לומר וצה ^{כג} ובקדשים לילה הולך אחר הויס דכתיב לא יצא ממנו עד בקר (ויקרא ^{כד}): **עד חטות.** סיג עשו חטאים לתורה להרחיק אדם מעשיית כרת כדמנן בצרכות צברק קמא (דף ג.) כל הנאללין לויס אחד מלותן כו': **גבו' היכי עזיה.** מתנת אצבע צברק: **אמה אינך.** כשהוא עומד אכל וזית המוצח נותן צמוך אמה של מקצוע לאחז רוח שיריה לא לדרוס וכו' למורה צדק לדומית מרחמים וכו' כלל חזן: **חמסא יוורה.**

ז' פירש בקומטערס זצפון פתח ההיכל
פתח ההיכל כלום אלא אחת של
ד'ה קאי והיו חמש י"ב כנגד הפתח אחת
י' נפיק מן הפתח י"ב יסוד דרומי לפניו
מבחו זלמנע הפתח ורשון ז'
אחרון נראה ללקמן פרק קדשי
קדשים (דף נח.) מוכח דלמאן דאמר
כוליה מוצה זצפון קאי האי י"ב חמש
אמות כנגד הפתח דהא מנ"ל (תמיד דף
נח.) מעברה שניה של קטרת היה משוך
מן הקרן כלפי פניו ארבע אמות
מוקל לה כרבי יוסי דעבי לפני הפתח
וקסבר כוליה מוצה זצפון קאי:

אינה נעשית אלא בגופה של רבי מר סבר אמה אילך ואמה טפי לא מיתיבי חטאת הציבור לסובב ובא לו לקרן דרומית נימין מן הדם שבמזרק, וחומר [א]

עין משפט
נר מצוה

בג.

כמא אב מיי' פרק ה' מהלכות
מעה"ק הלכה י'
ל ג מיי' שם פ"ו הלכה א'
ד מיי' שם פרק י' הלכה י'
ה מיי' שם הלכה ח'
ז מיי' שם פ"ה הלכה ו'
ח מיי' פ"ב מהלכות בית
הבכירה הלכה ט'

תורה אור השלם

1. וזהראל ארבע אמם
והזאראל
ולמעלה הקרתות ארבע:
יחזקאל מן, טו
2. ונתתה אתה תחת כרכב
המובין מלקטש זריתה הרשת
עוד חצי המורה:
3. ולקח הכותן מדם החשאת
כאצבע ותנן על קרתם מחבה
העלה זאת דמו ישפר אל יסוד:
ועל מה העלה?
ורדמי' זה פסוק זה:
ולקח הכותן מדם החשאת
כאצבע ותנן על קרתם מחבה
העלה זאת כל דמה ישפר אל יסוד:
ועל מה המורה?
ויקרא ר' דל,

מוסף רש"י

[illegible]

לעזי רע"ה

אמנט"ר אמניויד"א. מוכנה,
מוכשרת.
דנוריי"ר ריטרייר"א. לכורך.

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

קאי מקאט יסוד מערבי כסולו, ו"ל דודאי כי קאי צאמאט העזרה הוי מקאטו ככולו לפי שלא היה רוח אחר של וילא מערבי שאינו גנג הפסח כי אס מהאטו בר נראה למורי (סחור"פ):

[illegible]

נמצא יסוד המזבח מערבי עודף לכל ד' על חלל הפתח י"א אמות, אלא ודאי אמרינן מקצתו כבולו כי נמי כולו חצי בצפון א"כ רוח דרומי מיהרי פתח אהל מועד לפי שהוא כולו כנגד